

Ναι, μόνο με συμφωνία των κοινωνιών

του Ιγνάτιου Καϊτεζίδη *

Εδώ και μήνες εξελίσσεται στη χώρα μια χωρίς προηγούμενο εισροή προσφύγων και μεταναστών, το βάρος της οποίας πέφτει στις πλάτες της ελληνικής κοινωνίας. Η πολιτεία χωρίς ίχνος διορατικότητας και προετοιμασίας έχει φτάσει πλέον στο σημείο να πρέπει απλά να διαχειρίζεται όπως-όπως το πρόβλημα αντί, όπως θα έπρεπε, να το ελέγχει. Υπόλογη στην Ευρώπη και στους έλληνες αναζητεί προσωρινές και πρόχειρες λύσεις. Έκθειη στις τοπικές κοινωνίες, τις έχει πλέον απέναντί της. Υποτίμησε το πρόβλημα και τις συνέπειες αλλά ταυτόχρονα προσέβαλε και το αίσθημα των κατοίκων των ακριτικών μας νησιών. Οι οποίοι αντί να δούνε λύση, βλέπουν καθημερινά εκατοντάδες πρόσφυγες να φτάνουν στον τόπο τους.

Όπως ήταν πολύ φυσικό το πρόβλημα απλώθηκε σε ολόκληρη τη χώρα. Χωρίς κινήσεις σχεδιασμού και οργάνωσης η πολιτεία αποφάσισε για μια ακόμη φορά να «πασάρει» το θέμα στις τοπικές κοινωνίες, στους δήμους. Χωρίς να προηγηθεί μαζί τους διάλογος, προτάσεις, συμφωνία. Προεξοφλώντας ή αδιαφορώντας για τις απόψεις των δημοτών και για τις αντιδράσεις των κοινωνιών. Αυτή την ίδια την τοπική αυτοδιοίκηση που της στέργει πόρους, μέσα και ανθρώπους, την «διατάσει» σήμερα να αναλάβει τη διαχείριση μιας τεράστιας ανθρωπιστικής κρίσης. Με άλλα λόγια, όσο σκληρή και αν ακουσθεί η έκφραση, να δημιουργήσει «χωματερές» ανθρώπων, γιατί αυτή θα είναι η εικόνα στρατοπέδων χωρίς μέσα και υποδομές. Η αγωνία της κυβέρνησης είναι μία: που θα φιλοξενηθούν οι πρόσφυγες. Καμία άλλη. Θέλει υποδείξει χώρων και μετάθεση της ευθύνης. Αλλά και οι δήμαρχοι, που είναι εκεί επειδή εκπροσωπούν τους πολίτες, ρωτούν να μάθουν ποια δεδομένα θα διαχειριστούν. Πόσοι χώροι. Κλειστοί ή ανοικτοί. Φυλασσόμενοι ή όχι. Προσωρινοί ή μόνιμοι. Πόσοι πρόσφυγες. Εκατοντάδες, χιλιάδες, δεκάδες χιλιάδες. Πως θα σιτισθούν. Πως θα οργανωθούν τα καταλύματα. Οι συνθήκες υγιεινής, ασφάλειας, περίθαλψης. Ποιος θα αναλάβει το κόστος, την οργάνωση, την φύλαξη, τον έλεγχο. Ποια πολιτική εγγυάται την προσωρινή εγκατάσταση και όχι μια μόνιμη κατάσταση. Δεν υπάρχει καμία απάντηση. Μόνο η αγωνία να κάνουμε όπως μπορούμε όσα δε σχεδιάστηκαν. Μόνο ένας άνισος αγώνας με τον χρόνο που τον άφησαν και πέρασε.

Η πολιτεία πρέπει να καταλάβει πως οι αντοχές της κοινωνίας είναι πλέον πολύ περιορισμένες μετά από 7 χρόνια κρίσης και απανωτά χτυπήματα στην αξιοπρέπεια και τη ζωή των πολιτών. Και πως για να υλοποιήσει οποιοδήποτε σχέδιο αυτής της εμβέλειας πρέπει να έχει τις κοινωνίες μαζί της. Αν αυτό αποτελεί για την πολιτεία λεπτομέρεια, για εμάς αποτελεί το πιο κεντρικό ζήτημα. Και από εκεί θα ξεκινήσει κάθε συζήτηση. Η χώρα μας γνωρίζει από προσφυγιά, εμείς υπήρξαμε πρόσφυγες και ξέρουμε τον πόνο αυτών των ανθρώπων. Μας γεμίζουν θλίψη οι εικόνες ντροπής παιδιών που χάνονται καθημερινά στα παγωμένα νερά του Αιγαίου και δυστυχισμένων ανθρώπων. Είμαστε εδώ, ως τοπική αυτοδιοίκηση για να βοηθήσουμε. Όπως κάνουμε πάντα. Έχουμε όμως την υποχρέωση να ακούμε τη φωνή των τοπικών κοινωνιών. Το πρόβλημα των προσφυγικών ροών είναι οικονομικό, κοινωνικό, ανθρωπιστικό και εθνικό. Οι διαστάσεις του είναι τεράστιες και οι συνέπειές του μπορεί να αλλάξουν την ροή της ιστορίας. Ας το λάβουν αυτό υπόψη τους όσοι σήμερα παίρνουν τις αποφάσεις.

*Ο κ. Καϊτεζίδης είναι δήμαρχος Παλαίας-Χορτιάτη και αντιπρόεδρος της Επιτροπής Θεσμών της ΚΕΔΕ.